

BR missar varje tillfälle att agera även när det gäller medlemmarnas överlevnad

Den förra regeringen Persson kom med förslaget om att anställda ska ha rätt till heltidstjänster vilket naturligtvis är bisarrt. Fler heltider ger inte ökad sysselsättning, utan färre arbetade timmar. Hur ska man kunna lägga sådana scheman? Var fanns BR i denna debatt vilket är viktigt eftersom Sverige idag styrs av högljudda anarkister som äger ordet.

Som anställd har du en väldig massa rättigheter: rätt till ledighet för studier, rätt till föräldraledighet, rätt till ledighet för vård av sjukt barn ... Men som företagare har du inga rättigheter, bara skyldigheter.

Jag är förundrad över att alla i Sverige har blivit så kollektivavtalsfrälsta. Den svenska modellen har varit gynnsam i industrisamhället som tog slut för 20 år sedan. Med dagens tjänsteföretagssamhälle har kollektivavtalen spelat ut sin roll och låser in företagen och arbetstagarna i ett system utan frihet eller möjlig innovation vilket är lösningen för framtiden. Sveriges potential finns i de nya företagen i tjänstesektorn vilket naturligtvis inkludera data tekniken och här behövs ett stort mått av flexibilitet.

Facket måste söka nya uppgifter och avtala bort varje form av kontroll över företagen. Facket skall skydda arbetstagare från arbetsgivare som missbrukar sin ställning och dit hör oftast kollektivets egna företag varför facket ligger väldigt lågt i många sammanhang. Byggfackets maffia metoder att begära ersättning för varje m2 som byggs är kriminell och LO borde se om sitt hus och göra rent hus.

Trots allt finns en hel del människor som orkar starta och driva företag i Sverige. Men siffran över alla nyetableringar är att ta med urskillning, flertalet nyetableringar är statens tjänstemän som registrera bolag för att komma undan skatt. Bra jobbat Sverige!

Ungefär en miljon svenskar står i dag utanför arbetsmarknaden. Att vi inte tar tillvara alla dessa människors kraft är ett enormt slöseri med resurser. Det är också en personlig tragedi för den som tvingas stå utanför arbetsgemenskapen. Vi har alla ett ansvar för att bryta detta utanförskap. Arbetsgivare, fackförbund och politiker kan bidra till att riva murarna mellan dem som har jobb och dem som är arbetslösa.

Detta ställer krav på nytänkande. Moderna företag behöver moderna lösningar. Och de kan inte vara fastlåsta i gamla strukturer som bygger på industrisamhällets logik och föreställningar.

I tjänstesamhället finns det inga täta skott mellan olika aktörers roller. Allt hänger ihop. Tjänstesamhällets dynamik återspeglas också i ett dynamiskt förhållningssätt till vem som gör vad. Forskare, företagare, politiker, fack och arbetsgivarorganisationer spelar en avgörande roll.

Alla kan hjälpas åt för att skapa bättre förutsättningar för växande företag och fler jobb. Var och en och tillsammans kan vi skapa avtal för tillväxt men då krävs att regering lever upp till löften om avreglering och facket sluta med utpressning med att teckna kollektivavtal.

I dag jobbar fler än fyra av tio i Sveriges tjänsteföretag. Åttio procent av alla nystartade företag, en fjärdedel av all export, två tredjedelar av näringslivets hela produktion och hälften av Sveriges BNP byggs på tjänster.

Sagan om välfärdens återkomst: Att vi tar oss ur modellen med stor stat, höga skatter och offentliga monopol. Istället måste vi ha lägre skattetryck, fler i arbete och färre i bidrag och

privat finansierade välfärdstjänster. För att vi ska ha företag, arbete och skapa välstånd krävs också en rad andra förändringar som avreglerad arbetsmarknad.

De sätter, oavsett om de vill kalla det kommunism eller ej, kollektivet framför individen. Enskilda kan offras för kollektiva mål. Det är förkastligt och farligt. Vidare tror de på centralstyrning och att staten ska styra våra liv mer än på frihet. Deras avsky mot privat ägande är också otäckt, eftersom det är fundamentet för frihet och självbestämmande — inte minst för dem med små marginaler. I grunden bygger deras politik alltid på tvång och hot om våld i motsats till frivillighet.

Begreppet frihet får inte reduceras till ekonomi och ekonomisk frihet. Liberalism innebär frihet och just frivillighet, i motsats till tvång. Frihet att läsa vad jag vill, bo hur jag vill, träffa vem jag vill, ha vilka kläder jag vill, köpa de välfärdstjänster jag vill, resa vart jag vill — etc. Frihet att bestämma själv. Men ett skäl till att det rätt ofta blir ekonomi är ju att om staten tar alla mina pengar eller låter mig behålla dem avgör så många andra möjligheter också än de rent ekonomiska

Kapitalismen är det enda moraliska ekonomiska systemet. Det är just frivillighet på det ekonomiska området. Jag betalar bara för det jag vill ha, inget annat. Jag arbetar bara där jag vill. Jag säljer bara sådant som andra vill ha. Ingen kan tvinga någon. Frihet innebär just strävan mot materialism eller helt andra saker — man väljer själv. I ett kapitalistiskt samhälle finns ingen central auktoritet som styr mot vissa mål. Vill människor sträva efter fler DVD-spelare och inte andligt självförverkligande så får de göra det. Det bygger helt på individuella önskemål och är därför moraliskt. Religion och annan tro förblir helt privata saker.